

CHIẾN LƯỢC ỨNG PHÓ VÀ CHĂM SÓC SỨC KHỎE CỦA NGƯỜI LAO ĐỘNG NGOÀI TRỜI TẠI CÁC ĐÔ THỊ LỚN VIỆT NAM TRONG BỐI CẢNH BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU

Coping with Climate Risks:
Health Policy for Precarious Outdoor Workers in Urban megacities in Vietnam

Nguyễn Đức Lộc & Võ Thị Thúy An

*“Nắng, mưa, bụi bặm -
Phải chịu thôi chứ sao?” **
“Sun, rain dust - No Problem!”

Hỗ trợ bởi
supported by

*Trích dẫn ý kiến của một người tham gia trong cuộc thảo luận nhóm với người lao động ngoài trời tại Chợ đầu mối nông sản Thủ Đức, TP.HCM tháng 11 năm 2024.
From a focus group with outdoor workers at Thu Duc wholesale market, Ho Chi Minh City - November 2024

Chiến lược ứng phó và chăm sóc sức khỏe của người lao động ngoài trời tại các đô thị lớn Việt Nam trong bối cảnh biến đổi khí hậu

Nguyễn Đức Lộc và Võ Thị Thuý An

Trích dẫn: Nguyen, D. L., and Vo, T. T. A. (2025). *Coping with Climate Risks: Health Policy for Precarious Outdoor Workers in Urban megacities in Vietnam*. Policy Brief 2025/2. SocialLife Research Institute. <https://doi.org/10.71169/sociallife-pb-2025-2>

NHỮNG THÔNG điệp CHÍNH:

Kết quả nghiên cứu định tính thuộc Chương trình nghiên cứu: Tác động của biến đổi khí hậu đến sức khỏe của người lao động ngoài trời tại các đô thị lớn Việt Nam (Hà Nội, Đà Nẵng, TP.HCM và Cần Thơ) do Viện Nghiên cứu Đời sống xã hội (SocialLife) tiến hành từ tháng 4 đến tháng 12 năm 2024 đã cho thấy những vấn đề đáng lưu tâm liên quan đến nhận thức và khả năng ứng phó của người lao động ngoài trời:

- Người lao động ngoài trời ưu tiên sự tự do theo nhiều khía cạnh khác nhau thông qua công việc của họ.
- Họ có xu hướng bình thường hóa các rủi ro sức khỏe và xem các rủi ro liên quan đến thời tiết ít nghiêm trọng hơn so với rủi ro mất đi sinh kế.
- Họ thường tìm kiếm các giải pháp chi phí thấp cho các vấn đề sức khỏe của mình như sử dụng các phương thuốc dân gian và “mẹo sức khỏe” trên mạng xã hội.

Kết quả nghiên cứu cũng đã nêu bật một số hàm ý chính sách quan trọng trong bối cảnh hiện nay:

- Cần cải thiện khả năng tiếp cận bảo hiểm y tế và các dịch vụ chăm sóc sức khỏe cho người lao động ngoài trời.
- Các giải pháp công nghệ thông tin có thể giải quyết hiệu quả một số nhu cầu chăm sóc sức khỏe của người lao động ngoài trời.
- Khuyến nghị sử dụng phương pháp phát triển cộng đồng để nâng cao nhận thức về chăm sóc sức khỏe cho người lao động ngoài trời.

Những phát hiện và hàm ý chính sách này đã được thảo luận tại sự kiện bàn tròn có chủ đề “Câu chuyện sức khỏe và sinh kế của người lao động ngoài trời tại khu vực đô thị ở Việt Nam: Những phát hiện định tính” vào ngày 13 tháng 12 năm 2024.

NHỮNG KHÍA CẠNH CHÍNH SÁCH ĐÁNG LƯU TÂM

Bản tóm tắt khuyến nghị chính sách này trình bày những phát hiện chính từ một phần nghiên cứu định tính được thực hiện trong khuôn khổ Chương trình nghiên cứu: “Tác động của biến đổi khí hậu đến sức khỏe của người lao động ngoài trời tại các đô thị lớn Việt Nam” do Viện Nghiên cứu Xã hội Quốc gia (NatCen, Vương quốc Anh) chủ trì, phối hợp với Viện Nghiên cứu Đời sống xã hội (SocialLife) và được tài trợ bởi Wellcome Trust. Nghiên cứu được triển khai từ tháng 4 đến tháng 12 năm 2024 tại bốn thành phố lớn của Việt Nam: Hà Nội, Đà Nẵng, TP.HCM và Cần Thơ, nhằm đánh giá sâu sắc các tác động của biến đổi khí hậu đến sức khỏe và sinh kế của người lao động ngoài trời.

Nhóm nghiên cứu đã sử dụng các kỹ thuật phỏng vấn sâu, thảo luận nhóm tập trung và quan sát nhân học

với người lao động ngoài trời. Để bổ sung thông tin nền và tăng cường tính đại diện cho các phát hiện định tính, nghiên cứu có trích dẫn một số dữ liệu định lượng thứ cấp từ cuộc khảo sát với 400 người lao động ngoài trời tại các thành phố nói trên (SocialLife, 2024).

Ngoài ra các khuyến nghị chính sách được tổng hợp từ các cuộc thảo luận giữa nhóm nghiên cứu và các nhà hoạch định chính sách, đại diện chính quyền địa phương (TP.HCM), cùng các chuyên gia tại *Hội thảo “Câu chuyện về sức khỏe và sinh kế của người lao động ngoài trời tại các thành phố Việt Nam: Các phát hiện định tính”* vào ngày 13 tháng 12 năm 2024.

Nhóm nghiên cứu SocialLife tiến hành thảo luận nhóm tập trung với người lao động ngoài trời từ bốn nhóm nghề nghiệp: bán hàng rong, xe ôm, công nhân xây dựng và khuôn vác tại Chợ đầu mối nông sản Thủ Đức, TP.HCM tháng 11/2024. © Viện SocialLife, 2024

SỰ CÂN BẰNG GIỮA TỰ CHỦ VÀ AN TOÀN TRONG LỰA CHỌN CÔNG VIỆC NGOÀI TRỜI

Kết quả nghiên cứu định tính cho thấy việc tham gia vào lao động phi chính thức ngoài trời thường là quyết định có chủ ý và phức tạp, không đơn thuần do áp lực kinh tế. Khái niệm "tự do" xuất hiện một cách nhất quán trong các cuộc phỏng vấn như một giá trị cốt lõi - thể hiện không chỉ mong muốn tự chủ mà còn là cách phản ứng trước những ràng buộc của việc làm chính thức.

Qua phỏng vấn sâu và thảo luận nhóm, kết quả nghiên cứu đã ghi nhận ba chiều kích có ý nghĩa trong quyết định lựa chọn và duy trì việc làm ngoài trời:

1. Chiều kích di cư và văn hóa: Đối với nhiều người lao động lớn tuổi có xuất thân nông thôn, việc làm phi chính thức tại đô thị được xem như sự tiếp nối lối sống tự chủ mà họ đã quen thuộc trong nông nghiệp. Họ thường bày tỏ sự không thoải mái với các đặc điểm của việc làm chính thức như lịch trình cố định, đồng phục và cấu trúc giám sát phân cấp.

"Chỉ nghĩ đến cảnh đi làm trong công ty, phải mặc đồng phục và đến đúng giờ, tôi đã không thích rồi". (Nam, công nhân xây dựng, 58 tuổi, Quận 12, TP.HCM)

2. Chiều kích giới và trách nhiệm gia đình: Những người lao động trẻ và trung niên, đặc biệt là phụ nữ, thường chia sẻ rằng tính linh hoạt của công việc phi chính thức giúp họ cân bằng giữa việc tạo thu nhập và thực hiện trách nhiệm chăm sóc gia đình - một ưu tiên quan trọng trong bối cảnh hệ thống hỗ trợ chăm sóc trẻ còn hạn chế.

"Nếu bây giờ tôi làm công việc khác, ai sẽ trông coi hai đứa con của tôi? Bán nước ở đây, tôi có thể đưa chúng theo, nhưng nếu tôi làm việc trong công ty, tôi sẽ gửi chúng ở đâu?" (Nữ, 43 tuổi, người bán hàng rong, Chợ đầu mối nông sản Thủ Đức, TP.HCM)

3. Chiều kích tuổi tác và phẩm giá cá nhân: Những người lao động đã qua tuổi nghỉ hưu chính thức (trên 55 đối với nữ và 60 đối với nam) thường bày tỏ rằng họ tiếp tục làm việc ngoài trời để duy trì sự độc lập tài chính và không muốn trở

thành gánh nặng cho con cái - thể hiện mong muốn gìn giữ phẩm giá và tự chủ cá nhân.

"Tôi không muốn trở thành gánh nặng cho con gái... Thỉnh thoảng bán nước được đồng nào tôi còn gửi tiền thêm cho nó". (Nữ, 70 tuổi, người bán hàng rong, Chợ đầu mối nông sản Thủ Đức, TP.HCM)

Những trải nghiệm và quan điểm này gợi ý rằng mặc dù bản thân người lao động nhận thức về rủi ro sức khỏe khi làm việc ngoài trời, nhưng họ vẫn đưa ra lựa chọn dựa trên nhiều giá trị cá nhân và xã hội, bao gồm mong muốn tự chủ, trách nhiệm gia đình và sự phù hợp văn hóa. Hiểu biết này nhấn mạnh tầm quan trọng của việc xây dựng chính sách bảo vệ sức khỏe nghề nghiệp cần tôn trọng quyền tự quyết và bối cảnh xã hội-văn hóa của người lao động, đồng thời cung cấp các biện pháp bảo vệ phù hợp với đặc thù nghề nghiệp và hoàn cảnh sống thực tế của họ.

TỪ CHẤP NHẬN RỦI RO ĐẾN TÌM KIẾM GIẢI PHÁP THAY THẾ TRONG VIỆC CHĂM SÓC SỨC KHỎE

Các cuộc thảo luận nhóm với người lao động từ bốn ngành nghề ngoài trời - công nhân xây dựng, nhân viên khuân vác, người bán hàng rong và tài xế xe ôm - cho thấy một quan điểm chung về rủi ro sức khỏe nghề nghiệp. Nhiều người chia sẻ rằng: *"Làm việc ngoài trời có nghĩa là phải đối mặt với nắng, mưa và bụi - chúng tôi có thể làm gì về điều đó? Nếu chúng tôi coi đó là vấn đề, chúng tôi đã không chọn nghề này".* Cách nhìn nhận này có thể được hiểu như một cơ chế thích ứng tâm lý, giúp họ tiếp tục công việc dù phải đối mặt với các điều kiện môi trường không thuận lợi.

Tuy nhiên, bên cạnh sự chấp nhận bề ngoài này, nghiên cứu sâu hơn cho thấy thực trạng đáng quan ngại về khả năng tiếp cận dịch vụ y tế chính thức của người lao động. Rào cản tài chính đã hạn chế nghiêm trọng việc thực hiện các biện pháp y tế dự phòng. Ngay cả chi phí kiểm tra sức khỏe cơ bản cũng vượt quá khả năng chi trả của nhiều người có thu nhập không ổn định. Điều này thể hiện qua phản hồi phổ biến *"Không biết. Chưa bao giờ đi khám"* khi được hỏi về tình trạng bệnh lý nền.

Qua các cuộc phỏng vấn sâu và quan sát thực địa, nghiên cứu nhận thấy người lao động vẫn có nhận thức và mong muốn bảo vệ sức khỏe cho bản thân và gia đình. Tuy nhiên, do không thể chi trả cho bảo hiểm y tế hoặc dịch vụ khám chữa bệnh tại các cơ sở y tế, họ đã chuyển hướng sang các nguồn thông tin thay thế có chi phí thấp hoặc miễn phí.

Việc tìm kiếm thông tin sức khỏe qua các nền tảng mạng xã hội như YouTube và TikTok, hoặc trao đổi các phương thuốc dân gian, đã trở thành chiến lược phổ biến. Một người bán hàng rong chia sẻ: *"Ngồi bán nước lúc rảnh, tôi thường xem YouTube, thấy người ta chia sẻ phương thuốc nào hay thì tôi sẽ lấy giấy ghi lại, để dành ai cần thì tôi sẽ chỉ lại cho người ta"*.

Những hành vi tìm kiếm thông tin sức khỏe thay thế này cần được hiểu là chiến lược thích ứng có chủ ý, không đơn thuần phản ánh thiếu hiểu biết hay tin vào thông tin sai lệch. Sự ưa chuộng các nền tảng mạng xã hội phản ánh tính thiết thực của chúng: nội dung dễ tiếp cận, ngôn ngữ gần gũi và phù hợp với bối cảnh sống hàng ngày của người lao động.

Hiện tượng này làm nổi bật những thách thức có tính hệ thống trong cấu trúc y tế công cộng Việt Nam. Nó cho thấy sự cần thiết phải phát triển các kênh truyền thông y tế chính thức mà người lao động phi chính thức có thể tiếp cận, với nội dung đáng tin cậy, thiết thực và phù hợp với điều kiện kinh tế của họ.

KHOẢNG TRỐNG MANG TÍNH HỆ THỐNG TRONG BẢO VỆ SỨC KHỎE CHO LAO ĐỘNG PHI CHÍNH THỨC

Phân tích, đối chiếu hiện trạng chính sách và dữ liệu khảo sát, chúng tôi nhận thấy tồn tại những khoảng trống đáng kể trong hệ thống bảo vệ sức khỏe cho người lao động phi chính thức tại các đô thị Việt Nam, đặc biệt là nhóm làm việc ngoài trời.

Theo Nghị định 73/2024/NĐ-CP (có hiệu lực từ ngày 1/7/2024), mức đóng bảo hiểm y tế hộ gia đình dao động từ 631.800 đến 1.263.600 đồng/năm cho mỗi thành viên trong hộ có từ bốn người trở lên. Khảo sát

do SocialLife thực hiện vào tháng 7/2024 với 400 người người lao động ngoài trời tại bốn thành phố lớn (Hà Nội, TP.HCM, Đà Nẵng, Cần Thơ), phân theo bốn nhóm nghề (xây dựng, khuôn vác, bán hàng rong, và tài xế xe ôm/công nghệ) chỉ ra rằng 23,75% người lao động có thu nhập trung bình chỉ khoảng 3 triệu đồng/tháng. Với nhóm này, chi phí bảo hiểm y tế chiếm đến 5% thu nhập - một gánh nặng tài chính đáng kể khi xét đến mức thu nhập đã thấp hơn 32-40% so với lương tối thiểu vùng (4.410.000 - 4.960.000 đồng) tại các khu vực khảo sát.

Những người không thuộc diện hộ gia đình được hỗ trợ hoặc hộ nghèo phải đóng toàn bộ mức phí 1.263.600 đồng/người/năm theo quy định mới. Qua dữ liệu từ khảo sát, nghiên cứu ghi nhận 50% người lao động có thu nhập dưới 5 triệu đồng/tháng đang sống trong tình trạng tạm trú tại đô thị, ngay cả khi nhiều người đã sinh sống ở đó trên 10 năm. Tình trạng này làm hạn chế nghiêm trọng khả năng tiếp cận dịch vụ chăm sóc sức khỏe cơ bản từ hệ thống an sinh.

Một khoảng trống chính sách quan trọng khác liên quan đến khám sức khỏe định kỳ. Mặc dù là nhóm có nguy cơ cao đối với các tác động sức khỏe do biến đổi khí hậu, người lao động ngoài trời không được tiếp cận chương trình khám sức khỏe định kỳ. Trong khi đó, người lao động chính thức được quyền khám sức khỏe ít nhất 1 lần/năm theo quy định tại khoản 1 Điều 21 Luật An toàn, vệ sinh lao động 84/2015/QH13. Phân tích so sánh với 102 người lao động chính thức cùng khu vực cho thấy 78% người lao động phi chính thức chưa từng được khám sức khỏe tổng quát trong 5 năm qua, so với tỷ lệ chỉ 12% ở nhóm lao động chính thức.

Những khoảng trống này đặt ra thách thức lớn cho công tác bảo vệ sức khỏe người lao động phi chính thức trong bối cảnh biến đổi khí hậu ngày càng gia tăng, đòi hỏi những giải pháp chính sách toàn diện và linh hoạt hơn.

KHUYẾN NGHỊ CHÍNH SÁCH

Những phát hiện định tính nêu trên đã gợi ý những hàm ý chính sách sau đây để thúc đẩy các biện pháp chăm sóc sức khỏe cho người lao động ngoài trời trong bối cảnh biến đổi khí hậu.

1. CẢI CÁCH BẢO HIỂM Y TẾ ĐỂ BAO GỒM NGƯỜI LAO ĐỘNG PHI CHÍNH THỨC

- Giới thiệu các chương trình bảo hiểm theo bậc hoặc vì mô liên kết với các nhóm thu nhập, cho phép người lao động có thu nhập thấp tiếp cận được phạm vi bảo hiểm.
- Phát triển các gói bảo hiểm giá cả phải chăng thông qua quan hệ đối tác công tư, với các cơ chế minh bạch để ghi danh và cung cấp quyền lợi.
- Mở rộng phạm vi bảo hiểm để bao gồm các dịch vụ chăm sóc phòng ngừa như kiểm tra sức khỏe hàng năm, đặc biệt là đối với những người phải tiếp xúc với các rủi ro sức khỏe liên quan đến khí hậu.

2. TRIỂN KHAI CÁC CÔNG CỤ SỐ ĐỂ THU HẬP KHOẢNG CÁCH THÔNG TIN

- Cần xem xét sự phụ thuộc của người lao động vào phương tiện truyền thông xã hội để chăm sóc sức khỏe là một cơ chế ứng phó thúc đẩy bởi sự cần thiết hơn là sở thích.
- Kết hợp một nền tảng thông tin y tế đã được xác minh vào ứng dụng di động “**Intelligent Climate Alert Network for Outdoor Workers**” (ICAN)¹, cung cấp hướng dẫn miễn phí, đáng tin cậy về rủi ro sức khỏe và chăm sóc cơ bản.

- Đảm bảo các thông điệp về sức khỏe được truyền tải bằng ngôn ngữ và định dạng dễ tiếp cận, có liên kết rõ ràng đến các dịch vụ có liên quan.

3. VẬN DỤNG MÔ HÌNH DỰA VÀO CỘNG ĐỒNG ĐỂ NÂNG CAO NHẬN THỨC VÀ KHẢ NĂNG TIẾP CẬN CHĂM SÓC SỨC KHOẺ

- Hạn chế truyền đạt thông điệp theo cách tiếp cận từ trên xuống và áp dụng các chiến lược thúc đẩy sức khỏe dựa trên sự tham gia và lòng tin.
- Triển khai các phương pháp phát triển cộng đồng để trao quyền cho các nhà lãnh đạo địa phương - chẳng hạn như những người bán hàng rong được kính trọng hoặc những người lao động lâu năm - để họ đóng vai trò là “đại sứ sức khỏe”, theo thông lệ quốc tế tốt nhất của Hiệp hội Phát triển cộng đồng Quốc tế (International Association for Community Development - IACD).
- Xây dựng quan hệ đối tác lâu dài với các mạng lưới địa phương để duy trì sự tham gia và phổ biến thông tin sức khỏe chính xác thông qua các kênh quen thuộc và đáng tin cậy.

Thực hiện một cuộc phỏng vấn tại Hà Nội, tháng 7/2024
© Viện SocialLife, 2024

¹Ứng dụng hiện đã phát hành trên hệ điều hành iOS và Android. Quý vị có thể truy cập hướng dẫn sử dụng tại <https://sociallife.vn/sach-giay/Huong-dan-su-dung-ung-dung-ICAN/282>

Ý KIẾN CHUYÊN GIA

TS. NGUYỄN MINH NHỰT

Phó Ban Văn hoá - Xã hội,
Hội đồng Nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh

“Báo cáo cung cấp một bức tranh sâu sắc và toàn diện về các chiến lược sinh kế của người lao động ngoài trời trong bối cảnh đô thị hóa và biến đổi khí hậu. Các khuyến nghị cụ thể liên quan đến phát triển vi bảo hiểm y tế, phát triển ứng dụng ICAN, và việc thành lập quỹ hỗ trợ khám sức khỏe, dựa trên các hàm ý chính sách, là phù hợp với bối cảnh Việt Nam, mang tính thực tiễn, và do đó có tiềm năng ứng dụng cao.

Tuy nhiên, tính khả thi của các giải pháp này phụ thuộc vào ba yếu tố chính: *Thứ nhất*, đảm bảo nguồn tài chính bền vững thông qua sự phối hợp chặt chẽ giữa nhà nước, doanh nghiệp và các tổ chức xã hội. *Thứ hai*, nâng cao năng lực triển khai công nghệ, đặc biệt là phổ biến ứng dụng di động cho các nhóm có thu nhập thấp. *Cuối cùng*, thiết lập các cơ chế giám sát minh bạch để đảm bảo các chính sách được thực hiện hiệu quả và công bằng.”

TS. NGUYỄN THỊ NHUNG

Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu xã hội,
Viện khoa học xã hội miền Nam

“Các hàm ý chính sách được đề xuất bởi nhóm nghiên cứu là phù hợp. Tuy nhiên, những đề xuất liên

liên quan đến việc tăng cường tiếp cận dịch vụ chăm sóc sức khỏe không nên dừng lại ở việc mở rộng độ bao phủ của bảo hiểm y tế hoặc cung cấp khám sức khỏe tổng quát miễn phí hàng năm, mà trước hết phải làm rõ khái niệm “tiếp cận dịch vụ chăm sóc sức khỏe”, sau đó đưa ra các đề xuất bao quát tất cả các khía cạnh của khái niệm này.

Về vấn đề niềm tin của người lao động đối với các phương pháp điều trị y học phương Đông, tôi không có nhiều bằng chứng từ các khu vực đô thị, nhưng tôi đã tiến hành nghiên cứu ở các vùng nông thôn Đồng bằng sông Cửu Long và phát hiện rằng người dân thích y học phương Đông hơn y học phương Tây. Trong các đợt thu thập dữ liệu tiếp theo, cần có các cuộc phỏng vấn sâu hơn để hiểu liệu người dân có xu hướng tin tưởng phương pháp điều trị nào nhiều hơn và tại sao, điều này sẽ làm tăng tính thuyết phục của các phát hiện nghiên cứu.”

TS. HUỖNH THỊ NGỌC TUYẾT

Nhà nghiên cứu xã hội học,
nguyên là Nghiên cứu viên
tại Viện Khoa học xã hội vùng Nam Bộ

“Các thông điệp chính và hàm ý chính sách là hợp lý, thiết thực và phù hợp với bối cảnh hiện tại. Đặc biệt, nếu chúng ta kết nối những hàm ý này với các khuyến nghị chính sách trước đây được đề xuất bởi SocialLife, chúng ta có thể thấy được tính hệ thống của chúng, xoay quanh chủ đề tiếp cận an sinh xã hội cho các nhóm lao động phi chính thức, bấp bênh và dễ bị tổn thương. Điều này bao gồm việc thiết lập các Quỹ An sinh Xã hội, bao gồm quỹ hỗ trợ khẩn cấp, thiết lập hệ thống dữ liệu an sinh xã hội kỹ thuật số tại TPHCM, hệ thống ứng dụng di động cho cảnh báo sớm về khí hậu và các yếu tố liên quan.”

¹Ứng dụng hiện đã phát hành trên hệ điều hành iOS và Android. Quý vị có thể truy cập hướng dẫn sử dụng tại <https://sociallife.vn/sach-giay/Huong-dan-su-dung-ung-dung-ICAN/282>

TÀI LIỆU THAM KHẢO

International Association for Community Development (IACD). (n.d.). About us. International Association for Community Development. Retrieved March 11, 2025, from <https://www.iacdglobal.org/about>

Nguyen, L. D., & Vo, T. T. A. (2024). *Tác động của biến đổi khí hậu đến sức khỏe của người lao động ngoài trời tại các đô thị Việt Nam: Một báo cáo sơ bộ* (Tóm tắt kiến nghị chính sách, ngày 29 tháng 10 năm 2024). Viện Nghiên cứu Đời sống Xã hội.
<https://doi.org/10.71169/sociallife-pb-2024-1>

Một lao động ngoài trời làm việc dưới thời tiết nắng nóng gay gắt tại công trường xây dựng ở quận Bình Tân, tháng 5/2024.
© Viện SocialLife, 2024

Coping with Climate Risks: Health Policy for Precarious Outdoor Workers in Urban megacities in Vietnam

Nguyen Duc Loc & Vo Thi Thuy An

Citation: Nguyen, D. L., and Vo, T. T. A. (2025). *Coping with Climate Risks: Health Policy for Precarious Outdoor Workers in Urban megacities in Vietnam*. Policy Brief 2025/2. SocialLife Research Institute. <https://doi.org/10.71169/sociallife-pb-2025-2>

KEY MESSAGES:

The qualitative findings from the research project “The health impacts of climate change on precarious outdoor workers in urban megacities in Vietnam” (Hanoi, Da Nang, Ho Chi Minh City, and Can Tho), conducted by the SocialLife Research Institute between April and December 2024, have revealed several noteworthy issues concerning the awareness and adaptive behaviours of outdoor workers:

- Outdoor workers tend to prioritise autonomy across various aspects of their work.
- There is a prevailing tendency to downplay weather-related health risks, considering them less severe than the threat of losing their livelihoods.
- Many workers frequently adopt low-cost self-care strategies, including traditional home remedies and health tips shared on social media.

The study also highlighted several key policy implications, which are especially relevant in the current context:

- There is a need to improve access to health insurance and public healthcare services for outdoor workers.
- Information technology solutions could effectively address certain healthcare needs of outdoor workers.
- A community-based development approach is recommended to enhance health awareness among outdoor workers.

These findings and policy implications were presented and discussed at a roundtable event titled ‘*Health and Livelihood Stories of Outdoor Workers in Vietnamese Cities: Qualitative Findings*’, held on 13 December 2024.

KEY POLICY CONSIDERATIONS

This policy brief presents key findings from a qualitative sub-study conducted under the broader research project “The health impacts of climate change on precarious outdoor workers in urban megacities in Vietnam”, led by the National Centre for Social Research (NatCen, UK) in collaboration with the SocialLife Research Institute, and funded by the Wellcome Trust.

The research was conducted between April and December 2024 in four major Vietnamese cities — Hanoi, Da Nang, Ho Chi Minh City, and Can Tho — with the aim of gaining deeper insights into the health and livelihood impacts of climate change on outdoor workers.

The research team employed a combination of in-depth interviews, focus group discussions, and ethnographic observations with outdoor workers. To complement the

qualitative data and enhance representativeness, selected findings were supported by secondary quantitative data drawn from a survey of 400 outdoor workers across the four study cities (SocialLife, 2024).

The policy recommendations presented in this brief were developed based on both the study’s findings and multi-stakeholder discussions involving the research team, policy-makers, local government representatives (Ho Chi Minh City), and social policy experts. These discussions took place during the roundtable event “Health and Livelihood Stories of Outdoor Workers in Vietnamese Cities: Qualitative Findings”, held on 13 December 2024.

The SocialLife research team conducted a focus group discussion with outdoor workers from four occupational groups — street vendors, motorbike taxi drivers, construction workers, and porters — at the Thu Duc Agricultural Wholesale Market, Ho Chi Minh City, November 2024. © SocialLife Research Institute, 2024.

BALANCING AUTONOMY AND SAFETY IN INFORMAL OUTDOOR WORK

Qualitative findings suggest that participation in informal outdoor labour is often a deliberate and complex choice—motivated by more than just economic necessity. The notion of ‘freedom’ consistently emerged in interviews as a core value, reflecting not only a desire for autonomy but also a form of resistance to the constraints associated with formal employment.

Drawing on in-depth interviews and focus group discussions, the study identified three key dimensions that influence individuals’ decisions to enter and remain in outdoor work:

- 1. Migration and cultural dimension:** For many older workers with rural backgrounds, informal urban employment is seen as an extension of the autonomous lifestyle they once practised in agriculture. Many express discomfort with characteristics of formal employment—such as fixed schedules, uniforms, and hierarchical supervision.

“Just the thought of working in a company—wearing a uniform and having to be on time—I already dislike it.” (Male, 58, construction worker, District 12, HCMC)

- 2. Gender and family responsibility dimension:** Younger and middle-aged workers, particularly women, often share that the flexibility of informal work allows them to balance income generation with family caregiving—an essential priority in the context of limited childcare support systems.

“If I were to do another job now, who would look after my two children? Selling drinks here, I can bring them with me. But if I worked in a company, where would I leave them?” (Female, 43, street vendor, Thu Duc Agricultural Wholesale Market, HCMC)

- 3. Age and personal dignity dimension:** Workers beyond the official retirement age (over 55 for women and 60 for men) often express that continuing outdoor work helps them maintain financial independence and avoid becoming a burden to their children—reflecting a strong desire to preserve dignity and self-reliance.

“I don’t want to become a burden to my daughter... Sometimes, when I earn a bit from selling drinks, I even send her some money.” (Female, 70, street vendor, Thu Duc Agricultural Wholesale Market, HCMC)

Despite being aware of the health risks associated with outdoor work, many workers make employment choices informed by personal and social values—including autonomy, family responsibilities, and cultural familiarity. These insights underscore the importance of designing occupational health protection policies that respect workers’ agency and socio-cultural contexts, while offering risk mitigation measures that are responsive to the specific nature of their work and lived conditions.

FROM NORMALISING RISK TO SEEKING ALTERNATIVE HEALTHCARE SOLUTIONS

Focus group discussions with outdoor workers across four occupational groups—construction workers, porters, street vendors, and motorbike taxi drivers—revealed a shared perspective on occupational health risks. Many expressed sentiments such as: ‘Working outdoors means facing sun, rain, and dust—what can we do about it? If we saw that as a problem, we wouldn’t have chosen this job.’

This attitude may be interpreted as a form of psychological adaptation, enabling workers to carry on despite adverse environmental conditions.

Yet behind this apparent acceptance lie more serious structural concerns. Financial barriers significantly limit access to formal healthcare services, especially preventive care. Even the cost of basic medical check-ups often exceeds what workers with unstable incomes can afford. This is reflected in frequent responses such as ‘I don’t know. I’ve never had a check-up’ when asked about pre-existing health conditions.

Through in-depth interviews and field observations, the research found that outdoor workers maintain an awareness of health risks and express a desire to protect both their own health and that of their families. However, due to the unaffordability of health insurance and formal medical services, many have turned to low-cost or free alternative sources of information.

Seeking health advice via social media platforms such as YouTube and TikTok, or exchanging folk remedies, has become a common and pragmatic strategy. One street vendor shared: “When I’m not busy selling drinks, I often watch YouTube. If someone shares a useful remedy, I write it down and later pass it on to others who might need it.”

These practices should not be dismissed as signs of ignorance or misinformation. Rather, they reflect conscious adaptation strategies shaped by financial hardship and structural exclusion from mainstream healthcare. The preference for social media stems from its practicality: accessible content, familiar language, and relevance to the everyday lives of informal workers.

This phenomenon underscores persistent systemic challenges in Vietnam's public health infrastructure. It highlights the urgent need to develop and disseminate trustworthy health communication that is affordable, contextually relevant, and delivered via platforms that informal workers already use and trust.

SYSTEMIC GAPS IN HEALTH PROTECTION FOR INFORMAL WORKERS

A review of current policy frameworks alongside survey data reveals significant gaps in the health protection system for informal workers in urban Vietnam—particularly those engaged in outdoor occupations.

According to Decree 73/2024/ND-CP (effective from 1 July 2024), annual household health insurance contributions range from 631,800 to 1,263,600 VND per person for households with four or more members. A survey conducted by SocialLife in July 2024 with 400 outdoor workers across four major cities (Hanoi, Ho Chi Minh City, Da Nang, and Can Tho), covering four occupational groups (construction workers, porters, street vendors, and motorbike/ride-hailing drivers), found that 23.75% of respondents reported an average monthly income of only around 3 million VND.

For this group, health insurance contributions represent up to 5% of their income—a considerable financial burden, especially given that their earnings fall 32–40% below the regional minimum wage (ranging from 4,410,000 to 4,960,000 VND) in the surveyed locations.

Those who are not classified as members of supported or poor households are required to pay the full annual fee of 1,263,600 VND per person under the new regulations. Survey data reveal that 50% of workers earning less than 5 million VND per month are living under temporary residency status in urban areas—even when many have resided there for over a decade. This precarious status significantly limits their access to basic healthcare services and social protection systems.

Another critical policy gap concerns access to regular health check-ups. Although outdoor workers are among

the groups most vulnerable to health risks linked to climate change, they remain excluded from routine health monitoring programmes. In contrast, formal workers are entitled to at least one health check-up per year, as mandated by Clause 1, Article 21 of the Law on Occupational Safety and Hygiene (84/2015/QH13). Comparative analysis with 102 formal workers in the same localities indicates that 78% of informal workers have not received a general health check-up in the past five years—compared to only 12% among formal workers.

These gaps present major challenges to safeguarding the health of informal workers, especially as climate-related risks intensify. Addressing them requires more comprehensive, inclusive, and adaptable policy responses.

POLICY RECOMMENDATIONS

The qualitative findings outlined above highlight three key policy priorities for improving healthcare access and protection for outdoor workers, particularly in the face of escalating climate-related risks.

1. REFORM HEALTH INSURANCE TO INCLUDE INFORMAL WORKERS

- Introduce tiered or micro-insurance schemes aligned with income levels, enabling low-income workers to access essential health coverage.
- Develop affordable insurance packages through public-private partnerships, supported by transparent systems for enrolment and benefit distribution.
- Broaden insurance coverage to include preventive healthcare services, such as annual health check-ups, particularly for those exposed to climate-related health risks.

2. DEPLOY DIGITAL TOOLS TO BRIDGE THE HEALTH INFORMATION GAP

- Acknowledge informal workers' reliance on social media for health information as a necessity-driven coping strategy, not a matter of preference.
- Integrate a verified health information platform into the *Intelligent Climate Alert Network for Outdoor Workers (ICAN)* mobile application, offering free and trustworthy guidance on climate-related health risks and basic self-care.
- Ensure health messages are delivered in accessible language and user-friendly formats, with clear links to relevant services and resources.

3. ADOPT A COMMUNITY-BASED MODEL FOR HEALTH LITERACY AND ACCESS

- Shift away from top-down communication and adopt participatory, trust-driven approaches to health promotion.
- Drawing on international best practices (e.g., the International Association for Community Development – IACD), empower respected local figures — such as experienced workers or well-regarded street vendors — to serve as community health ambassadors.
- Establish long-term partnerships with local networks to maintain engagement and deliver accurate health information through trusted and familiar channels.

An interview was conducted in Ha Noi, July 2024
© SocialLife Research Institute, 2024

EXPERT OPINIONS

NGUYEN MINH NHUT (PhD)

Deputy Head
of Culture and Social Affairs Committee,
Ho Chi Minh City People's Council

'The report offers a deep and comprehensive account of outdoor workers' livelihood strategies in the context of urbanisation and climate change. The specific recommendations — including the development of micro-health insurance, the ICAN mobile application, and a health check-up support fund — are grounded in policy insights, aligned with Vietnam's context, and demonstrate high practical applicability.

However, the feasibility of these solutions rests on three key factors. First, securing sustainable financing through strong coordination among the state, private sector, and civil society. Second, enhancing technological deployment capacity, particularly in making mobile applications accessible to low-income groups. And third, establishing transparent monitoring mechanisms to ensure that policy implementation is both effective and equitable.'

NGUYEN THI NHUNG (PhD)

Director of Social Research Centre,
Southern Institute of Social Sciences (HCMC)

'The policy implications proposed by the research team are appropriate. However, efforts to improve access to healthcare services should go beyond simply expanding insurance coverage or offering free annual general check-ups. It is essential first to clarify

the concept of 'healthcare access' and then develop proposals that address all its dimensions comprehensively. Regarding workers' trust in Eastern medicine treatments, while I do not have substantial evidence from urban areas, my research in rural regions of the Mekong Delta found a clear preference for Eastern over Western medicine. Future rounds of data collection should include more in-depth interviews to explore which treatment methods people tend to trust and why. This would enhance the persuasiveness and depth of the study's findings.'

HUYNH THI NGOC TUYET (PhD)

Social Science Researcher,
former Researcher at
the Southern Institute of Social Sciences (HCMC)

'The key messages and policy implications are sound, practical, and well-suited to the current context. Notably, when these are viewed in connection with previous policy recommendations proposed by SocialLife, a systematic framework begins to emerge — one centred around improving access to social protection for informal, precarious, and vulnerable labour groups. This broader agenda includes the establishment of Social Security Funds (including emergency support mechanisms), the development of digital social security data systems in Ho Chi Minh City, mobile applications for early climate warnings, and other related initiatives.'

REFERENCES

International Association for Community Development (IACD). (n.d.). About us. International Association for Community Development. Retrieved March 11, 2025, from <https://www.iacdglobal.org/about>

Nguyen, L. D., & Vo, T. T. A. (2024). *Climate change impact on outdoor workers' health in urban Vietnam: Preliminary research findings* (Policy Brief, October 29, 2024). SocialLife Research Institute. <https://doi.org/10.71169/sociallife-pb-2024-1>

An outdoor worker labouring in extreme heat at a construction site in Binh Tan District, May 2024.
© SocialLife Research Institute, 2024

LỜI CẢM ƠN

Chúng tôi xin gửi lời cảm ơn sâu sắc nhất đến Tiến sĩ Nguyễn Minh Nhựt, Tiến sĩ Nguyễn Thị Nhung và Tiến sĩ Huỳnh Thị Ngọc Tuyết vì những đóng góp chuyên môn vô giá và các khuyến nghị chính sách của họ. Chúng tôi cũng cảm ơn Wellcome Trust và Trung tâm Nghiên cứu Xã hội Quốc gia Anh (NatCen) vì đã hỗ trợ hào phóng cho nghiên cứu này.

Đặc biệt, chúng tôi bày tỏ lòng cảm kích sâu sắc đến Tiến sĩ Vũ Ngọc Anh tại NatCen (Vương quốc Anh) vì sự hướng dẫn chuyên môn và những hiểu biết sâu sắc của Tiến sĩ, những điều đã định hình đáng kể cho cả nghiên cứu và các khuyến nghị chính sách được trình bày trong bản tóm tắt này. Chúng tôi cũng chân thành cảm ơn Giáo sư Jonathan Rigg tại Đại học Bristol (Vương Quốc Anh) và Tiến sĩ Dana Doan tại Đại học Indiana (Hoa Kỳ) vì những phản hồi sâu sắc tại Bàn tròn vào ngày 13 tháng 12 năm 2024 và những đóng góp mang tính xây dựng của họ trong việc củng cố bản tóm tắt khuyến nghị chính sách này.

ACKNOWLEDGEMENTS

We extend our deepest gratitude to Dr. Nguyen Minh Nhut, Dr. Nguyen Thi Nhung, and Dr. Huynh Thi Ngoc Tuyet for their invaluable professional contributions and policy recommendations. We also thank Wellcome Trust and the National Centre for Social Research (NatCen) (UK) for their generous support of this research.

In particular, we are profoundly grateful to Dr. Anh Ngoc Vu at NatCen (UK) for her expert guidance and critical insights, which have significantly shaped both the research and the policy recommendations presented in this brief. We also sincerely appreciate Professor Jonathan Rigg at the University of Bristol (UK) and Dr. Dana Doan at Indiana University (US) for their thoughtful feedback at the Roundtable on 13 December 2024 and their constructive contributions to strengthening this policy brief.

Đơn vị thực hiện: © Viện Nghiên cứu Đời sống Xã hội, Tháng 6 năm 2025.

Published by: © SocialLife Research Institute, June 2025.

Lưu ý: Dữ liệu được công bố trong tài liệu này là những phát hiện nghiên cứu sơ bộ và có thể được cập nhật trong báo cáo chính thức.
Note: The data published in this brief are preliminary research findings and may be updated in the official report.

VIỆN NGHIÊN CỨU ĐỜI SỐNG XÃ HỘI

Email: lienhe@sociallife.vn

Số điện thoại: (+84)98 363 4482

SOCIALLIFE RESEARCH INSTITUTE

Email: lienhe@sociallife.vn

Phone number: (+84)98 363 4482

Hỗ trợ bởi
supported by

National Centre
for Social Research